

Arrest

nr. 335 900 van 13 november 2025
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 mei 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 oktober 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Afghaanse origine en verklaart u geboren te zijn [...] in het dorp [M.], gelegen in het [Q.]-district in de provincie Laghman, waar u woonde tot uw vertrek uit Afghanistan in februari 2022. Uw ouders bezaten daarnaast in [B.A.], op 7 minuten te voet van uw ouderlijk huis in [M.] nog een tweede huis. U bent een soennitisch moslim, een Pashtoun; u heeft vier zussen en twee broers. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U ging naar school in uw geboortedorp tot u ongeveer 16 jaar oud was en volgde er ongeveer zes maanden religieuze lessen in de madrassa. Na het beëindigen van uw studies werkte u niet.

Uw vader [S.W.] werkte voor de Afghaanse inlichtingendienst in een gevangenis in de provincie Logar. In het kader van zijn job werkte uw vader eveneens met Amerikanen samen. Na de machtsovername van augustus 2021 stopte uw vader met zijn werk voor de Afghaanse overheid en keerde hij naar [M.] terug. In februari 2022, ongeveer zes maanden na de machtsovername kwamen de taliban bij u thuis in uw geboortedorp langs. Ze sloegen uw moeder en arresteerden uw vader toen hij buiten ging kijken wat er met uw moeder gebeurde. De taliban zagen u niet omdat u zich binnenin de woning bevond. Uw vader werd hierna door de taliban naar een onbekende locatie gebracht en is sindsdien vermist. Vlak na dit incident vertrok u met de rest van uw gezin naar uw maternale oom [I.] in [T.], op zo een 30 minuten afstand van [M.] met de riksja. Ongeveer drie dagen na de arrestatie van uw vader besloot uw maternale oom [I.] dat het beter voor u was om Afghanistan te verlaten. Hij stuurde u naar het [Q.] districtscentrum waar een zekere [H.] u hielp om Afghanistan te ontvluchten. Uw familie bleef in [T.] bij uw maternale oom wonen, waar zij tot op heden nog steeds verblijven. In februari 2022 vertrok u van Afghanistan via Iran, Turkije en andere Europese landen naar Oostenrijk. Vervolgens reisde u via Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 6 november 2022 aankwam. In België diende u op 7 november 2022 een aanvraag om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Uw 'taskara' (kopie), het inschrijvingsattest van uw school in België (origineel), documenten in verband met uw Nederlandse lessen (origineel), evaluatierapporten van uw opvangcentrum over een reeks incidenten die u in uw centrum veroorzaakte en waarvoor u een waarschuwing kreeg (originelen) en een brief van uw Belgische buurvrouw (origineel). Voorts dient u via uw voornoemde broer [H.B.] de taskara van uw vader [S.W.] en van uw broer [H.B.] in (originelen), de werk- en opleidingsattesten van [S.W.] (originelen), foto's van uw familieleden waaronder uw vader, moeder en neef en een kopie van de enveloppe waarmee u uw broer [H.B.] deze documenten ontving.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U was zonder problemen in staat om uw persoonlijk onderhoud vlot af te leggen en coherent antwoord te geven op de vragen die u gesteld werden (CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud, d.d. 20 november 2024). Bovendien verklaart u noch tijdens uw persoonlijk onderhoud of nadien dat u enige fysieke of psychologische problemen ondervindt, noch diende u enige medische attesten in die aantonen dat u op dit ogenblik voor enige problematiek in behandeling bent. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban vermoord te worden omdat uw vader [S.W.] voor de Afghaanse inlichtingendiensten in een gevangenis in de provincie Logar heeft gewerkt. In het kader van zijn functie werkte hij met de Amerikanen samen (CGVS p.16-17). U kan het CGVS hier niet van overtuigen omwille van de volgende redenen:

1. U kan zowel uw eigen identiteit als uw verwantschap met voornoemde [S.W.] als uw vader niet ontegensprekelijk aantonen.

Ter staving van uw identiteit dient u geen overtuigend en/of bewijskrachtig identiteitsdocument in. U legt enkel een kopie van een taskara neer, geen origineel stuk. Daarenboven blijkt de kopie onduidelijk en niet volledig leesbaar te zijn (document 1). Hoewel u gevraagd werd [...]dan toch tenminste een volledig leesbare kopie van uw taskara in te dienen, dit ten laatste 14 dagen na uw persoonlijk onderhoud (CGVS p.19) liet u na dit te doen en mocht het CGVS dit tot op heden niet van u ontvangen. Het ontbreken van een overtuigend identiteitsbewijs roept vragen op over uw ware identiteit en ondermijnt bovendien uw geloofwaardigheid daar u het CGVS geen duidelijk zicht biedt op wie u bent.

Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in zijn verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Hierbij moet benadrukt worden dat documenten die u neerlegt ter staving van uw identiteit slechts bewijswaarde hebben in zoverre ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat betreffende in casu niet het geval is.

Er moet in dit verband voorts opgemerkt worden dat u op uw sociale media, die u zelf tijdens uw persoonlijk onderhoud aan het CGVS voorlegt, niet uw eigen naam "[J.M.]" maar als gebruiksnaam het pseudoniem "anoniem/onbekend" gebruikt (CGVS p.7-8) en als profielfoto een zwarte jihadistische vlag plaatst zoals die ook door Al-Qaida, Daesh/ISKP en andere extremistische groeperingen gebruikt wordt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), wat evenzeer vragen oproept over mogelijke sympathieën voor een extremistisch islamitisch gedachtengoed, wat niet bepaald te rijmen valt met het verhaal dat u hier naar voren brengt een waarbij u stelt vervolging te vrezen omwille van het engagement van uw vader voor de vorige Afghaanse regering.

Naast het feit dat u geen overtuigend identiteitsdocument van uzelf neerlegt, moet opgemerkt worden dat u een originele taskara op naam van een zekere [S.W.] - die volgens u betrekking zou hebben op uw vader - indient (document 4). Of die persoon werkelijk uw vader betreft is evenmin aangetoond aangezien u er niet in slaagt uw eigen identiteit te staven, laat staan in staat bent hier een familiale link te staven. Daarenboven, uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt echter dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)

2. Uw verklaringen dat uw voornoemde vader [S.W.] voor de Afghaanse overheid werkte en u daarom vreest vervolgt te worden door de taliban kunnen niet overtuigen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt overigens dat personen die vroeger tot de voormalige overheid en de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

In uw verklaringen bent u niet eenduidig of uw vader reeds vóór zijn arrestatie en vermissing door de taliban werd bedreigd. U vertelt dat er één incident met de taliban was (zie supra) waarbij uw vader ongeveer zes maanden na de machtsvername rond februari 2022 bij u thuis door de taliban gearresteerd werd, en hij sindsdien vermist is. U benadrukt hierbij dat er bij u thuis geen andere incidenten met de taliban dan dit voornoemde incident plaatsvonden. U heeft echter geen idee of uw voornoemde vader [S.W.] ooit op andere momenten of plaatsen persoonlijk door de taliban bedreigd werd (CGVS p.26), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt. Uit niets blijkt dat u geprobeerd heeft om u hierover te informeren. Van u als verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat u zich terdege informeert over de essentiële elementen van uw vluchtrelaas, wat u naliet te doen.

3. Bovendien kan het CGVS in alle redelijkheid van u verwachten dat, indien [S.W.] werkelijk uw vader is, u een zekere kennis over het jobprofiel van voornoemde [S.W.] heeft en u daarnaast in staat bent op doorleefde wijze te antwoorden op een aantal essentiële kennisvragen over zijn beroepsactiviteiten, wat niet het geval is. U blijkt opvallend vaag en onwetend in uw verklaringen over zijn beroepsprofiel.

- U legt wisselende verklaringen af voor welke Afghaanse overheidsdienst uw voornoemde vader [S.W.] precies werkte. U bent niet eenduidig of hij voor de Afghaanse politie, het Afghaanse nationale leger dan wel voor de Afghaanse inlichtingendiensten werkte.

Vooreerst valt het op dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelt dat uw vader als commando voor de politie heeft gewerkt (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 11 september 2023, punt 16) en vertelt u dat hij bij het oude regime tewerkgesteld was (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 11 september 2023). Wanneer het CGVS u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het bevragen van uw personalia naar het beroep van uw vader vraagt, verklaart u dat uw vader [S.W.] voor de voormalige Afghaanse overheid werkte. U kon op dat moment niet zeggen wat hij exact voor de Afghaanse overheid deed. U geraakt niet verder dan dat hij een belangrijke functie uitoefende en in een gevangenis met gedetineerden werkte (CGVS p.11).

Wanneer u gevraagd wordt uit te klaren of uw vader dan voor de Afghaanse lokale politie, nationale politie, nationale leger of voor een andere Afghaanse overheidsdienst werkte, vertelt u ineens dat hij bij de Afghaanse inlichtingendiensten tewerkgesteld was (CGVS p.11) en met de Amerikanen samenwerkte (CGVS p.12). Vervolgens valt het op dat u in tweede instantie opeens verklaart dat uw vader gearresteerd werd omdat hij een militair was. Hierbij vermeldt u vreemd genoeg niets meer over zijn rol bij de Afghaanse inlichtingendiensten (CGVS p.12). Wanneer het CGVS uw vrees voor vervolging bevreemdt legt u voor de derde keer andere verklaringen af over de job van uw vader. Zo stelt u eerst dat uw vader bij de vorige Afghaanse overheid voor de politie werkte (CGVS p.17) om dan even later in een vierde versie opnieuw te verklaren dat hij als militair in dienst was (CGVS p.17).

Wanneer het CGVS u gezien uw tegenstrijdige verklaringen de kans geeft om duidelijkheid over het jobprofiel van uw vader te scheppen, valt het op dat u herhaalt dat u geen informatie over de job van uw vader kan geven. U kan enkel verklaren dat uw vader een militair was en voor de vorige overheid heeft gewerkt (CGVS p.22). Wanneer het CGVS u vraagt uit te leggen wat u dan bedoelde met uw eerdere verklaringen dat uw vader voor de inlichtingendiensten werkte, legt u voor de vijfde keer een andere verklaring af. U benadrukt dat u inderdaad via uw moeder weet dat uw vader voor de inlichtingendiensten werkte maar benadrukt dat u niet weet of dit voor het Afghaanse leger dan wel voor de politie was. U stelt dat voor u al de overheidsdiensten gelijk zijn en zij samen de Afghaanse overheid uitmaken (CGVS p.22).

Het is dan ook vreemd dat u hierna onmiddellijk uw verklaringen terug aanpast en in een zesde versie benadrukt dat uw vader toch militair was (CGVS p.22). Wanneer het CGVS tenslotte vraagt uit te klaren of uw vader al dan niet voor de NDS ("National Directorate of Security", cfr. de Afghaanse inlichtingendiensten) werkte - gezien het Afghaanse leger en de NDS twee aparte Afghaanse overheidsinstellingen zijn die elk hun eigen identiteit hebben - kan u hier evenmin op antwoorden (CGVS p.22). Dat u geen duidelijkheid geeft over het jobprofiel van uw vader en hier voortdurend afwisselende verklaringen over aflegt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen in zeer ernstige mate aan.

Bovendien kan u niet uitklaren wat u bedoelt met uw verklaringen dat uw vader met 'de Amerikanen' samenwerkte. U weet niet of uw vader met het Amerikaanse leger, een Amerikaans bedrijf of een ander Amerikaanse dienst samenwerkte. Voorts kan u evenmin zeggen welke taken uw vader precies voor de Amerikanen uitvoerde noch op welke locaties(s) hij met de Amerikanen zou hebben samengewerkt (CGVS p.30).

- Uw verklaringen over de werkplaats van uw voornoemde vader [S.W.] blijken vaag en ongedetailleerd. Gevraagd waar uw vader tewerkgesteld was, valt het op dat u enkel kan vermelden dat [S.W.] in de provincie Logar gestationeerd was. U bent niet op de hoogte of uw voornoemde vader nog op andere plaatsen in Afghanistan dan in de Logar provincie werkte. U kan evenmin zeggen waar hij in Logar tewerkgesteld was (CGVS p.23). Wanneer het CGVS peilt naar de functie van zijn standplaats komt het slecht ingestudeerd karakter van uw verklaringen opnieuw naar voren. Hoewel u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het bespreken van uw personalia in eerste instantie verklaart dat uw vader in een soort gevangenis met gedetineerden werkte (CGVS p.11), heeft u later tijdens het persoonlijk onderhoud geen idee meer waarvoor zijn werkplaats diende (CGVS p.23). Wanneer u de kans gegeven wordt uit te leggen of uw vader in een overheidsgebouw, een legerbasis of ergens anders werkte, geeft u toe dat u dit niet weet, wat andermaal afbreuk doet aan de waarachtigheid van uw verklaringen.

- U heeft geen idee welke persoonlijke taken [S.W.] voor de voormalige Afghaanse overheid uitoefende en bent voorts niet eenduidig over zijn rang of graad. Wanneer het CGVS u tot drie keer toe de kans geeft om meer uitleg over de functie en persoonlijke taken van uw vader te geven, blijft u herhalen dat u niet weet wat voor werk uw vader deed en stelt u er nooit iets over hoorde vertellen. U vertelt opnieuw dat u enkel weet wat uw moeder u zei, namelijk dat uw vader bij de inlichtingendienst tewerkgesteld was en daarbij ook met Amerikanen samenwerkte (CGVS p.23). Daarnaast heeft u het geringste idee welke rang uw vader had en kan u evenmin zeggen of uw vader ooit op zijn werk promotie kreeg of niet (CGVS p.24). Hierbij moet opgemerkt worden dat in de werkattesten die u ter staving van zijn jobprofiel indient voornoemde [S.W.] als luitenantkolonel (cfr. Lt. Colonel) vermeld wordt (document 3). Dat u vertelt dat uw vader een belangrijke positie bij de Afghaanse overheid uitoefende (CGVS p.11, p.17, p.23), maar niets over zijn taken, functie of rang kan zeggen biedt aldus geen logica. Minstens mag worden aangenomen dat u via de door u neergelegde stukken zelf al kennis zou hebben genomen van de inhoud ervan, eventueel met de hulp van een derde persoon.

- Voorts kan u amper iets over zijn collega's of over zijn uniform vertellen. U weet niet met hoeveel collega's uw vader in zijn eenheid werkte en kan buiten de naam van kolonel [D.M.] geen enkele collega van uw vader bij naam noemen, voorts kent u ook zijn oversten niet (CGVS p.24). Wanneer het CGVS u vraagt uitleg te geven wie kolonel [D.M.] was, geraakt u niet verder dan enkele vage verklaringen dat [D.M.] met uw vader bevriend was en soms op bezoek kwam (CGVS p.24). U kan niet zeggen hoe uw vader kolonel [D.M.] kende

en u heeft geen idee welke job [D.M.] voor de Afghaanse overheid uitoefende. Daarnaast blijkt u opvallend onwetend hoe het uniform van uw vader eruit zag. U vertelt dat u uw vader nooit in uniform zag omdat hij steeds in burgerkledij naar huis op verlof kwam en zijn werkkledij op zijn werkplaats achterliet (CGVS p.23, p.24-25). Dat u totaal geen idee heeft welk uniform uw vader droeg en tegelijkertijd werkdocumenten en foto's indient waarover u amper iets weet (CGVS p.19-20) maar waarop hij weldegelijk in uniform te zien (document 2 en 12) doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaring dat [S.W.] amper veiligheidsmaatregelen nam wanneer hij met verlof naar huis k[w]am, kan niet overtuigen. U verklaart dat uw vader om de drie tot zes maanden naar uw geboortedorp [M.] op verlof kwam en er telkens ongeveer één maand thuis bleef. Hierbij zouden de dorpingen niet op de hoogte geweest zijn welke job uw vader uitoefende omdat hij het contact met de dorpingen beperkte en in burgerkledij naar huis kwam (CGVS p.24). Dat uw vader volgens uw verklaringen geen andere veiligheidsmaatregelen nam op de momenten dat hij naar uw geboortedorp [M.] of naar [T.] bij uw maternale oom op zo een 30 minuten van uw dorp kwam (CGVS p.24) is bevreemdend. Uit uw verklaringen blijkt immers dat hoewel uw regio onder de controle van de overheid stond de taliban in uw regio een zekere bewegingsvrijheid hadden en zelfs wraakacties uitvoerden tegen personen die voor de Afghaanse overheid werkten (CGVS p.18). Hierdoor biedt het geen logica dat uw vader zo roekeloos met zijn eigen veiligheid zou omgegaan zijn.

- U blijkt onwetend of uw vader enige incidenten met de taliban op zijn werk zou hebben meegemaakt. Vooreerst verklaart u dat u niet kan zeggen of uw vader [S.W.] incidenten met de taliban op zijn werk meemaakte, maar u aanneemt dat er wel eens problemen waren. Hierna stelt u dat hij u één keer over een incident op zijn werk heeft verteld, maar dat dit incident nadien opgelost werd. Gevraagd meer details over dit specifieke incident op zijn werk te geven, geraakt u niet verder dan te stellen dat uw vader u niet het volledige probleem vertelde maar enkel oppervlakkig vertelde dat er 'een incident' was. Wanneer het CGVS u opnieuw de kans geeft om enige details over dit incident te geven, moet geconstateerd worden dat u hier in realiteit compleet niets over weet (CGVS p.26). Opnieuw kan dit niet overtuigen, noch kan het overtuigen dat u bij uw vader niet om meer bijzonderheden zou hebben gevraagd toen zou zijn gebleken dat hij in de problemen was gekomen.

Als uitleg voor uw povere kennis over het jobprofiel van uw voornoemde vader [S.] haalt u meerdere elementen aan. U verklaart vooreerst dat uw moeder amper iets over zijn werk tegen u heeft verteld, waardoor u zelf ook niets meer kan vertellen. Voorts stelt u dat u zelf nooit op bezoek bij uw vader in Logar provincie ging en hem aldus niet op zijn werk zag, waardoor u amper iets kan weten. Daarnaast haalt u meermaals aan dat u zich weinig over zijn job herinnert omdat u te jong was (CGVS p.23, p.25, p. 26). Uw diverse verklaringen kunnen niet overtuigen. Rekening houdend met het belang van het jobprofiel van uw voornoemde vader, dat namelijk aan de basis ligt van uw eigen vrees ten aanzien van de taliban, vormt uw jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis gezien u uw aanvraag om internationale bescherming op zijn beroep baseert. Uit uw verklaringen blijkt dat u ook naliet om zich terdege over het jobprofiel van uw vader bij uw familieleden te informeren, hoewel u op dit moment nog steeds met uw familie in Afghanistan via uw broer [H.B.] in contact staat en dus zeker om meer informatie had kunnen vragen dan u thans kan aanbrengen (CGVS p.15 en p.23).

4. Uw verklaringen over de arrestatie van uw vader en zijn verdwijning die erop volgde zijn vaag en ongedetailleerd.

- U legt tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip waarop de taliban uw vader arresteerden en hij vervolgens vermist geraakte. Bij uw voorbereidend interview verklaart u dat u ongeveer drie maanden na uw vertrek uit Afghanistan in november 2022 in België aankwam. U vertelt dat uw vader rond juli 2022, ongeveer één maand voor uw vertrek uit uw land, vermist geraakte (Minderjarigheidsfiche, d.d. 7 november 2022 onder "Familie" en "Traject"). Tijdens het DVZ interview stelt u tegenstrijdig hieraan dat uw vader in de week na de machtsovername, dus reeds tweede helft augustus 2021, door de taliban gearresteerd werd en sindsdien vermist is. Uzelf zou vervolgens diezelfde week uit Afghanistan vertrokken zijn (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 11 september 2023, punt 5) DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 7 november 2022). Tenslotte verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS - hoewel u zich in eerste instantie het exacte moment van de arrestatie van uw vader niet onmiddellijk herinnert - duidelijk dat u zelf pas begin 2022 (CGVS p.10), nl. rond februari 2022 (CGVS p.32) uit Afghanistan vertrok, wat u ongeveer drie of vier nachten na de arrestatie van uw vader situeert (CGVS p.13).

Volgens deze laatste versie zou de arrestatie van uw vader dus niet vlak na de machtsovername eind augustus 2021 maar pas begin 2022, rond februari 2022, plaatsgevonden hebben; wat een opmerkelijk verschil is. Dat uw verklaringen hierover zo wisselend zijn kan niet overtuigen. Bovendien zouden de taliban uw vader volgens uw laatste versie ondanks zijn hoge functie bij de voormalige overheid ongeveer zes

maanden na zijn terugkeer thuis met rust gelaten hebben alvorens zij hem viseerden, wat evenmin geloofwaardig is.

- U blijkt opvallend onwetend over de talibanleden die uw vader zouden hebben gearresteerd. Zo weet u niet welke talibanleden u vader arresteerden, noch weet u hoeveel talibanleden er tijdens het incident langskwamen of wat die taliban tegen uw ouders hebben gezegd. U heeft bovendien geen zicht waar uw vader naar toe werd gebracht, noch heeft u enig idee wat er nadien met hem is gebeurd (CGVS p.27-28). Uw verklaringen dat u zich tijdens de arrestatie in uw woning bevond en hierdoor niets zag of hoorde (CGVS p.27) kunnen niet overtuigen. Het biedt geen logica dat u zich hierover niet probeerde bij uw familie te informeren, in eerste instantie bij uw moeder die het getuige zou zijn geweest van de arrestatie van uw vader.

- Uit niets van uw verklaringen blijkt dat uw familieleden enige doeltreffende acties ondernamen om uw vader terug te vinden of hem vrij te krijgen. Gevraagd of uw familieleden ooit probeerden om uw vader vrij te krijgen door via de dorpsoudsten, de 'malik' of de imam te bemiddelen, geeft u toe dat uw gezinsleden in [M.] hiervoor geen enkele poging ondernamen. U vermoedt dat indien iemand van uw familieleden in staat zou zijn om dit te doen, dit uw maternale oom zou kunnen zijn. U vertelt dat uw maternale oom [I.] als één van de dorpsoudsten in zijn eigen dorp [T.] beschouwd werd. Gevraagd wat uw maternale oom in dit kader reeds deed, geraakt u niet verder dan dat u vermoedt dat hij iets zal gedaan hebben, maar u in realiteit niet weet of uw oom effectief enige poging ondernam om uw vader vrij te krijgen (CGVS p.28-29). Uw uitleg dat u niets over deze zaken weet omdat u zelf niet rechtstreeks met uw oom in contact staat maar enkel informatie via uw broer [M.] van uw moeder en uw maternale neef ontvangt (CGVS p.15 en p.28) kan hier opnieuw niet overtuigen. Dat u zich achter deze uitleg verschuilt en u evenmin moeite deed/doet om u terdege over deze zaken te informeren is opvallend gezien de verdwijning en arrestatie van uw vader een essentieel element is in uw relaas is. Uw houding getuigt daarenboven ook van weinig ongerustheid aangaande het lot van uw vader, wat evenmin waarachtig overkomt.

Aangezien uit bovenstaande elementen blijkt dat u het beroepsprofiel van uw vader niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten en de bedreigingen aan uw adres die hieruit voortvloeien evenmin aannemelijk kan maken

5. Uw verklaringen over uw eigen vervolgingsfeiten kunnen evenmin overtuigen.

U benadrukt dat de talibanleden die uw vader arresteerden en uw moeder sloegen u tijdens dit incident niet zagen omdat u zich binnenin de woning bevond. Het roept vragen op dat u in eerste instantie stellig verklaart dat u vreest dat de taliban u zullen vermoorden omdat u de zoon van uw vader bent (CGVS p.17) maar later tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt dat u geen idee heeft wat de taliban met u zouden doen. U vermoedt dat de taliban wel actie tegen u ondernomen zouden hebben indien zij u tijdens de arrestatie van uw vader gezien hadden, maar geen idee heeft wat zij met u zouden gedaan hebben (CGVS p.30).

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat u verklaart een familielid te zijn van een vroegere lid van het ANSF, waarvan u vooreerst zijn beroepsprofiel niet aannemelijk maakt, noch a priori kan aantonen dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (zie supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

- Vooreerst komt uit uw verklaringen naar voren dat u zelf nooit persoonlijk door de taliban bedreigd werd. U benadrukt dat het beroepsprofiel van uw voornoemde vader [S.W.] een algemeen probleem voor al uw familieleden was (CGVS p.29-30), waarbij u benadrukt dat u zelf nooit persoonlijk bedreigd werd, wat opnieuw afbreuk doet aan uw verklaringen.

- Uw verklaringen over de vervolgingsfeiten na uw vertrek kunnen evenmin overtuigen. Zo heeft u geen idee of er na uw vertrek nog enige incidenten tussen de taliban en uw familieleden plaatsvonden (CGVS p.29). Uit niets van uw verklaringen blijkt overigens dat u zich hierover informeerde. Bovendien moet opgemerkt worden dat enkele van uw gezinsleden in [T.] bij uw maternale oom [I.] en zijn gezin wonen, op slechts een 30 minuten met de riksja van uw geboortedorp [M.]. Hierdoor kan men ervan uitgaan dat de taliban de mogelijkheid hebben om uw familieleden te bedreigen - zeker nu zij na de machtsovername gans Afghanistan controleren - maar uit niets blijkt dat ze dit doen. Hierdoor kan ook niet aangenomen worden dat de taliban u op dit ogenblik viseren en naar het leven staan.

Voor de volledigheid moet gezegd worden dat uw loutere verklaring dat [M.M.] ([...]) - die de subsidiaire bescherming in België in 2013 verkreeg - uw broer is en dezelfde vader en moeder als u heeft (CGVS p.14 en p.30-31), onvoldoende is om uw verwantschap met voornoemde [S.W.] aan te tonen. Nergens in zijn

aanvraag om internationale bescherming vermeldt [M.] noch u noch uw broer [M.H.B.] (...) als zijn eigen broers. Bovendien moet benadrukt worden dat [M.] nergens in zijn dossier vermeldt dat zijn vader [S.W.] ooit voor de Afghaanse overheid heeft gewerkt. Aangezien uw vader [S.W.] volgens uw verklaringen jarenlang in een hoge functie voor de Afghaanse overheid werkte, kan er van uitgegaan worden dat [M.] eveneens het beroepsprofiel van [S.W.] als kernelement in zijn verklaringen zou vermeld hebben, maar dat hij dit vreemd genoeg nergens heeft verklaard.

Voorts moet opgemerkt worden dat uw voornoemde broer [M.H.B.], van wie u verklaart dat hij eveneens uw broer is (CGVS p.14 en p.30-31) en die zijn persoonlijk onderhoud voor zijn tweede verzoek op dezelfde dag als u bij het CGVS had, zich op hetzelfde beroepsprofiel van voornoemde vader [S.W.] beroept. Zowel het vluchtelingenstatuut als de subsidiaire beschermingsstatus werden hem door het CGVS geweigerd.

6. De nog niet eerder besproken documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. De documenten inzake het beroepsprofiel van uw vader zoals de neergelegde opleidings- en werkattesten (documenten 2 en 3) en de foto's waarop uw vader met vermoedelijke andere familieleden staat (document 12) hebben slechts bewijswaarde in zoverre deze gepaard gaan met een coherent en doorleefd vluchtrelaas, wat hier niet het geval is. Bovendien valt bij de bespreking van deze werkdocumenten op dat u over zijn werkattesten (documenten 2 en 3) bijzonder onwetend bent (CGVS p.19-20). De documenten inzake uw verblijf in België, zoals uw interim- en schoolattesten (document 5 en 6), uw CV (document 8) en de brief van uw buurvrouw ter ondersteuning van uw asielaanvraag (document 10) geven enkel een indicatie van uw activiteiten tijdens uw verblijf in België en dragen bijgevolg niets bij tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien bevestigen de documenten inzake uw verblijf in België dat u niet steeds waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt. Zo geeft u toe dat bepaalde gegevens in uw ingediende CV vervalst zijn (CGVS p.21 en document 8) en dient opgemerkt worden dat uw buurvrouw u in haar steunbrief vreemd genoeg aanspreekt met de voor naam [M.] in plaats van [J.] (document 10) en er moeilijk uit deze brief afgeleid kan worden of uw buurvrouw u daadwerkelijk goed kent. Voorts moet opgemerkt worden dat in de evaluatiedocumenten van uw asielcentrum die u indient (document 7 en 9) diverse incidenten vermeld worden die u in uw opvangcentrum hebt veroorzaakt. Uit dit rapport dient opgemerkt te worden dat u er problematisch gedrag vertoont. Zo is er wat u betreft sprake van fysieke vechtpartijen, opvliegend gedrag en het achtereenvolgens negeren van regels. Deze rapporten spreken over een incident waarbij u fysiek met uw medebewoners vocht omdat u 's nachts het licht in de gemeenschappelijke kamer aanstak en een sigaret wilde rollen. Voorts getuigt u van weinig respect naar uw opvangcentrum toe wanneer u tijdens een ander incident uit frustratie het materiaalhok beschadigde en bedreigingen naar de begeleiders uitte. Tijdens nog een derde incident maakte u opnieuw ruzie met medebewoners van het centrum, hierbij ging u respectloos om met het aanwezige materiaal en stampte u agressief tegen de ovens omdat deze niet werkten. Tenslotte vonden uw begeleiders op uw kamer hasj/cannabis hoewel uw begeleiders u duidelijk wist dat dit in uw opvangcentrum niet getolereerd werd (CGVS p.21-22). Wanneer het CGVS u met deze rapportering confronteert, ontkent u vreemd genoeg alle incidenten. Het is hierbij duidelijk dat u geen enkele verantwoordelijkheid voor uw daden opneemt, meer nog, u stelt zelfs dat u nooit vocht of rookte. U heeft geen idee waarom uw opvangcentrum dit zo over u zou schrijven (CGVS p.22), wat niet kan overtuigen en andermaal aantoonst dat u de waarheid geweld aandoet.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel

beperkt dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van

Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de

rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange

aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is

het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of

uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Er is bovendien vastgesteld dat u volgens uw medische leeftijdsbepaling, uitgevoerd op 14 november 2022 reeds 18 jaar met een standaarddeviatie van zes maanden was bij uw aankomst in België (DVZ, Inschrijving, d.d. 7 november 2022 en Beslissing van de dienst Voogdij, d.d. 18 november 2022). Hieruit kan worden afgeleid dat u volledig in Afghanistan gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. U geeft aan dat u in [M.] dorp geboren bent en er tot uw vertrek rond februari 2022 woonde. Voorts ging u in er naar school tot u 16 jaar oud was (CGVS p.17-18) en volgde u er zes maanden religieuze lessen in de dorpsmoskee (CGVS p.18) waardoor u als Afghaans burger gedurende jaren in uw lokale gemeenschap actief was. U spreekt Pashtou, verder verklaart u dat u soennitisch moslim bent, waarbij u ongeveer zes maanden religieuze lessen in uw dorpsmoskee volgde (CGVS p.18) en gewoon was om de verplichtte vijf keer per dag in de moskee te bidden (CGVS p.10). Uw verklaring dat u in België niet echt meer praktiserend bent (CGVS p.10) kan niet overtuigen gezien er aanwijzingen zijn dat u het CGVS hierover poogt te misleiden. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaat immers de azaan (cfr. de oproep tot het islamitische geb[...].) letterlijk af op uw gsm (CGSV p.12). Bovendien gebruikt u de jihadistische vlag als profielfoto op uw sociale media, wat op uw mogelijke sympathieën voor een strikt extremistisch islamitisch gedachtengoed kan wijzen (CGVS p.7-8 en zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).

Daarom kan niet worden aangenomen dat u - na uw verblijf in België - totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Zo wonen er nog steeds diverse familieleden in Afghanistan, in zowel Laghman provincie als in Kabul, waaronder uw vier zussen (CGSV p.14-15), uw moeder, uw maternale oom [I.] en zijn gezin waaronder uw maternale neef, waarmee u nog steeds regelmatig in contact staat via uw broer [M.] (CGVS p.15, p.17 en p.28).

Meer nog, wanneer u gevraagd werd naar uw redenen voor vervolging haalt u noch uw advocaat noch bij DVZ noch tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verwestering aan als persoonlijke vrees voor vervolging (CGVS p.16-17). Het valt op dat u enkel aan het einde van uw persoonlijk onderhoud, wanneer u gevraagd wordt of u nog opmerkingen heeft, u verklaart dat u na alle problemen die u in Afghanistan meemaakte het recht moet krijgen om in België te blijven (CGVS p.33). Hierbij vertelt u dat u tijdens uw verblijf in België lessen volgde en gewerkt heeft (CGVS p.33).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, en u tijdens uw verblijf in België naar school ging, Nederlandse lessen en drie maanden sanitaire technieken volgde en u hiernaast vier maanden in een fabriek die vaten produceert interimwerk verrichtte (CGVS p.4-5), toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Procedurele kwesties

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij door de Raad wenst te worden gehoord, om onduidelijkheden die naar aanleiding van vorige gehoren zouden zijn gerezen recht te zetten. Verweerder heeft evenwel verzocht om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure. Verzoeker werd hiervan op 10 juli 2025 in kennis gesteld en heeft, binnen de in artikel 39/73-2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen, geen bezwaar gemaakt tegen het gebruik van de schriftelijke procedure. Hij dient bijgevolg, overeenkomstig voorgaande bepaling, te worden geacht met het gebruik van deze procedure in te stemmen, wat impliceert dat hij afstand doet van zijn vraag om alsnog in persoon te verschijnen voor de Raad om eventuele onduidelijkheden recht te zetten. De Raad dient er bovendien op te wijzen dat, indien verzoeker van mening was dat er nog onduidelijkheden waren die door hem dienden te worden opgehelderd of er nog zaken waren die dienden te worden rechtgezet, hij de kans had om dit in zijn verzoekschrift te doen. Er blijkt ook niet dat verzoeker, naast wat hij in zijn verzoekschrift al verduidelijkte, nog aanvullende relevante gegevens had kunnen verstrekken.

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie).

4.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen, zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (cf. RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

4.2.2. De Raad stelt daarnaast vast dat verweerder, alvorens de bestreden beslissing te nemen, verzoeker uitvoerig heeft gehoord, dat hij de aangebrachte overtuigingsstukken in aanmerking heeft genomen en dat hij, aan de hand van tal van verslagen, de situatie in Afghanistan heeft beoordeeld. Bijgevolg kan niet worden besloten dat de bestreden beslissing niet deugdelijk werd voorbereid. Verzoeker maakt door aan te geven dat hij niet akkoord gaat met verweerders standpunt en door, aan de hand van een eigen appreciatie van stukken en verslagen, een andere visie te verdedigen niet aannemelijk dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd miskend.

4.2.3. Verzoeker houdt verder, door aan te voeren dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden, in wezen voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

In casu heeft verweerder vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde niet geloofwaardig zijn en deze verklaringen en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten te oordelen dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft.

Allereerst moet worden vastgesteld dat uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker voor zijn aankomst in België tal van Europese landen doorkruiste (waaronder Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk) en in één van deze landen (Oostenrijk) ook een verzoek om internationale bescherming indiende, maar het resultaat van het onderzoek van dit verzoek niet afwachtte. Van een vreemdeling die voorhoudt internationale bescherming nodig te hebben mag worden verwacht dat hij een verzoek hiertoe indient in de eerste staat die hem een dergelijke bescherming kan bieden en het resultaat van het onderzoek van dit verzoek vervolgens afwacht. Verzoeker heeft dit duidelijk niet gedaan en dit vormt een aanwijzing dat wellicht andere motieven dan de nood aan een internationale beschermingsstatus aan de basis liggen van zijn vertrek uit Afghanistan.

Verzoeker zet uiteen dat hij vreest te zullen worden vervolgd of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, te zullen lijden omdat S.W., de man die volgens hem zijn vader is, voor de voormalige Afghaanse overheid werkte en de taliban hem, omwille van zijn verwantschap met deze persoon, zullen viseren.

Met zijn beschouwingen toont verzoeker evenwel geenszins aan dat verweerder verkeerdelijk of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat uit de voorgelegde documenten niet kan worden afgeleid dat S.W. zijn vader is. In dit verband moet worden gesteld dat verzoeker weliswaar een kopie van zijn taskara voorlegde, maar verweerder terecht aangaf dat dit document, gelet op de gebrekkige kwaliteit van de kopie, niet volledig leesbaar is en dus niet toelaat een afstammingsband vast te stellen. Verweerder heeft ook, met verwijzing naar bronnenmateriaal, geduid dat Afghaanse documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers kunnen worden verkregen en bijgevolg hoe dan ook weinig bewijswaarde aan een Afghaanse taskara kan worden toegekend. De wazige foto van een kind op de voorgelegde taskara laat ook geenszins toe vast te stellen dat dit document verzoeker betreft.

De Raad kan er ook niet aan voorbijgaan dat uit de aan hem voorgelegde stukken blijkt dat M.M., een Afghaans onderdaan aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend en die ook verklaarde een zoon van S.W. te zijn, geen melding maakte van verzoeker toen hem werd gevraagd zijn broers en zussen op te sommen.

Indien verzoeker werkelijk de zoon van S.W. zou zijn dan mocht ook worden verwacht dat hij meer duidelijke en consistente verklaringen zou kunnen afleggen omtrent de beroepsactiviteiten van zijn vader. Dit zeker omdat hij deze beroepsactiviteiten aanvoert als de reden waarom de taliban hem zullen viseren. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker niet precies kon toelichten bij welke overheidsdienst zijn vader zou hebben gewerkt, wat zijn precieze functie was (cf. gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blz. 23), welke graad of rang zijn deze man had (cf. gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blz. 24) – terwijl hij wel een stuk aanbracht waaruit moet blijken dat zijn vader luitenant-kolonel was –, hoe het uniform van zijn vader eruitzag (cf. gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blz. 25) – terwijl hij documenten neerlegde waarop de man die volgens hem zijn vader is een uniform draagt – en dat hij geen enkele concrete gebeurtenis waarmee zijn vader beroepshalve werd geconfronteerd kon meedelen (cf. gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blzn. 25 - 26).

Nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat S.W. zijn vader is, kan niet worden geconcludeerd dat hij enig risico loopt omwille van zijn verwantschap met een persoon die, voor de machtsovername door de taliban, bij een veiligheidsdienst werkte.

Zelfs indien evenwel zou moeten worden aangenomen – quod non – dat S.W. verzoekers vader is en dat deze man, voor de machtsovername door de taliban, bij de politie, het leger of een andere veiligheidsdienst of overheidsdienst werkte – verzoeker verschaft hieromtrent geen duidelijkheid en zijn verklaringen zijn niet in overeenstemming met deze van M.M., zijn zagezegde broer, die verklaarde dat S.W. een kruier was – dan nog moet worden gesteld dat niet blijkt dat hij louter omwille van deze verwantschapsband een echt risico zou lopen in Afghanistan. De Raad merkt in dit verband op dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er heden sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren bij de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten. Er is wel sprake van een aantal individuele gevallen waar een verwantschapsband met een persoon die in het verleden voor buitenlandse troepen werkzaam was een rol speelde bij het optreden van de taliban (cf. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, blz. 74-77). Familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of buitenlandse troepen kunnen in bepaalde gevallen een gegronde vrees voor vervolging hebben, maar het komt hen dan toe om met concrete aanwijzingen aannemelijk te maken dat zij omwille van hun familiebanden met personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of voor buitenlandse troepen worden of zullen worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land of regio van herkomst. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de taliban hem zouden viseren omdat een gezinslid ooit in overheidsdienst zou hebben gewerkt. Het feit dat, volgens verzoekers verklaringen, zijn moeder, zussen en nog tal van andere verwanten schijnbaar ongestoord in Afghanistan leven, vormt een indicatie dat ook verzoeker zelf actueel niets te vrezen heeft vanwege leden van de taliban (cf. gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blzn. 14 en 29). Verzoeker verklaarde bovendien dat hij tijdens zijn verblijf in Afghanistan zelf nooit persoonlijk werd bedreigd omwille van de beroepsbedrijvigheid van zijn vader of om een andere reden (cf. vragenlijst van 11 september 2023, vraag 5; gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blz. 29). Uit verzoekers toelichtingen – die weliswaar meermaals wijzigden – kan de Raad afleiden dat hij ruim na de machtsovername door de taliban uit Afghanistan vertrok, zodat leden van deze groepering die acties tegen hem wensten te ondernemen reeds de kans hadden om dit te doen. Er kan niet worden ingezien waarom zij actueel plots wel verzoeker zouden willen vervolgen of lastigvallen. Verzoekers verwijzing naar een Ambtsbericht van Nederland laat hier niet anders over denken.

Verzoekers bewering dat hem ondertussen ook een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie wordt toegeschreven blijkt nergens uit en laat niet toe te besluiten dat zijn asielrelaas geloofwaardig is of dat hij “een *bijkomend risicoprofiel*” heeft.

Aangezien verzoekers verklaringen niet samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en evenmin is komen vast te staan dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, kan hij bezwaarlijk voorhouden dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegeven en dat moet worden aangenomen dat hij de waarheid heeft verteld. Het gegeven dat verzoeker het zelfs aandurft om feiten die zich in België hebben voorgedaan en het voorwerp uitmaken van een uitgebreide verslaggeving (cf. de notities inzake het slechte gedrag van verzoeker in een opvangcentrum) te ontkennen toont bijkomend aan dat hij er niet voor terugschrikt de waarheid geweld aan te doen en er weinig geloof kan worden gehecht aan wat hij verklaart (cf. gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blz. 22).

De vastgestelde inconsistenties in verzoekers verklaringen kunnen tevens niet, zoals hij zelf onterecht stelt, worden beschouwd als “*kleine tegenstrijdigheden*” en het feit dat verzoeker toen hij werd gehoord reeds een aantal jaar zijn land van herkomst had verlaten kan, in tegenstelling tot wat hij meent, in casu niet verantwoorden dat hij geen duidelijkheid kon verschaffen omtrent bepaalde elementen die er, volgens hem, toe hebben geleid dat hij Afghanistan diende te verlaten. Het betreft immers geen details of gegevens die gemakkelijk kunnen worden vergeten.

Er kan niet worden geconcludeerd dat verweerder onredelijk optrad door te oordelen dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is.

Verzoekers toelichting dat de vaststelling dat bedrieglijke verklaringen werden afgelegd niet volstaat om een verzoek om internationale bescherming af te wijzen is irrelevant. Zijn verzoek werd immers niet afgewezen omdat fraude werd vastgesteld of omdat hij leugenachtige verklaringen aflegde. Zijn aanvraag werd afgewezen omdat hij niet aannemelijk maakte dat hij in de voorwaarden is om te worden erkend als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus te krijgen.

Bijkomend stelt verzoeker dat hij ondertussen niet meer kan terugkeren naar Afghanistan omdat hij vreest dat hij bij de taliban en bij de lokale gemeenschap zal opvallen en als verwesterd zal worden gepercipieerd. Hij stelt dat wanneer hij terugkeert via een luchthaven zal kunnen worden vastgesteld dat hij in Europa vertoefde.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt, blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, november 2024, blz. 44-46).

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij tot aan zijn vertrek in zijn geboortedorp M. en een naburig dorp heeft gewoond, dat hij ernaar school en naar een madrassa ging, dat hij een soennitische moslim is, dat hij tal van familieleden, onder wie zijn moeder, zussen en een oom, in zijn land van herkomst heeft, dat hij Pashtu spreekt, dat hij afkomstig is uit een regio waar streng religieuze groeperingen, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren – waardoor hij dus vertrouwd is met hun waarden en normen – en dat hij op bijna volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – Afghanistan verliet en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat wanneer hij zich daar opnieuw zou vestigen hij zal opvallen of er automatisch als verwesterd zal worden beschouwd. Er blijkt ook geenszins dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt of dat hij in Afghanistan zal worden gepercipieerd als verwesterd. Verweerders vaststelling dat tijdens het gehoor verzoekers telefoon afging om hem op te roepen tot het islamitisch gebed (cf. gehoorverslag CGVS van 20 november 2024, blz. 12) en dat hij als profielfoto op zijn sociale media een zwarte jihadistische vlag heeft geplaatst, zoals door Al-Qaida, IS en andere extremistische bewegingen wordt gebruikt, toont veeleer aan dat hij helemaal niet is verwesterd. Uit de aan de Raad voorgelegde verslagen blijkt daarenboven, zoals reeds gesteld, dat vele personen, na de machtsovername door de taliban, naar Afghanistan terugkeren (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, november 2024, blz. 44) en kan niet worden afgeleid dat Afghaanse onderdanen, met een profiel zoals dat van verzoeker, er problemen ondervinden.

Verzoeker maakt met zijn toelichtingen, die grotendeels van theoretische aard zijn, geenszins aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Door te verwijzen naar de duur van zijn verblijf, zijn talenkennis en zijn tewerkstelling in België en hieromtrent stukken aan te brengen en door aan te geven dat hij familie in België heeft, toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Er kan zelfs niet worden vastgesteld dat de taliban of de lokale gemeenschap op de hoogte zouden zijn van wat hij precies in België heeft gedaan. Hij toont door te benadrukken dat hij reeds uit

Afghanistan vertrok voor hij meerderjarig was geworden, dat zijn reis naar België verscheidene maanden duurde en door te verwijzen naar de duur van zijn verblijf, zijn integratie – die niet echt wordt aangetoond – en de wijze waarop hij zijn tijd besteedde in België evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd. Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

Er blijkt geenszins dat verzoeker zou behoren tot een sociale groep die in Afghanistan wordt vervolgd.

In zoverre verzoeker nog betoogt dat hij in zijn gemeenschap misschien zal worden gezien als een crimineel, als een lui iemand of als een mislukkeling moet worden geduid dat het slecht speculaties betreft en dat hij met deze toelichting in elk geval niet aantoont dat hij dreigt te worden vervolgd omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt of dat verweerder artikel 1 van de Vluchtelingenconventie, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, of enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur heeft miskend.

4.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

De Raad dient te duiden dat, mede gelet op voorgaande vaststellingen, verzoekers asielrelaas en zijn verwijzing naar zijn verblijf en activiteiten in België op zich niet toelaten te besluiten dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij in Afghanistan een risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet in concreto aan dat verweerders beoordeling dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is. De Raad vestigt er in dit verband de aandacht op dat, overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de minimum-drempel van hardheid om, op basis van socio-economische omstandigheden, te kunnen concluderen tot een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) zeer hoog ligt (cf. EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N./Verenigd Koninkrijk; M. MAES, “Artikel 3 van het EVRM als bescherming tegen socio-economische en humanitaire omstandigheden in het land van herkomst of terugkeer: de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens”, *TVR* 2013, 19-39). Verzoeker, die daarenboven over familieleden in Afghanistan en dus over een opvangnetwerk beschikt, toont met zijn betoog niet aan dat deze minimumdrempel, in zijn geval, wordt bereikt.

Ook door te beweren dat een terugkeer naar Afghanistan bij hem een “*psychologische ontredde*ring” zal teweegbrengen toont verzoeker niet aan dat hij in een situatie dreigt terecht te komen die voldoende ernstig is om te kunnen concluderen dat hij dreigt te worden onderworpen aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen, zoals bedoeld in artikel 3 van het EVRM.

Daarnaast merkt de Raad op dat niet kan worden besloten dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker gaf immers aan afkomstig te zijn uit de provincie Laghman en uit de informatie waarover de Raad heden beschikt blijkt weliswaar dat er in deze provincie nog sprake is van geweld, maar dat dit geweld actueel geen hoog niveau bereikt (cf. EUAA Afghanistan - Country Focus, november 2024, blz. 52 - 61). Bovendien wordt een aanzienlijk deel van de burgerdoden in deze provincie beschouwd als het gevolg van veiligheidsincidenten van gerichte aard. Verzoekers toelichting aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2021 wijzig hier niets aan. Tevens kan nog worden geduurd dat uit verslaggeving blijkt dat het aantal burgerdoden in heel Afghanistan significant is gedaald sedert de machtsovername door de Taliban en dat de slachtoffers die er nog waren meestal vielen bij aanslagen die waren gericht tegen religieuze en etnische minderheden en overheidspersoneel (cf. EUAA Afghanistan: Country Focus, december 2023, blz. 31 - 35; EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, blz. 110 - 115). Dat de machtsovername door de Taliban tot een verslechtering van de veiligheidssituatie zou hebben geleid blijkt niet uit de aan de Raad voorgelegde stukken. Er kan dus niet worden geoordeeld dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoekers betoog dat er in zijn geval “*risicoverhogende factoren*” zijn kan niet overtuigen. Het gegeven dat verzoeker afkomstig is uit het district Q. in de provincie Laghman – een district waarvan trouwens geenszins blijkt dat het niet onder de volledige controle van de Taliban zou staan of dat er heden aanzienlijk meer geweldplegingen zouden zijn – kan immers niet worden beschouwd als een element waaruit zou moeten worden afgeleid dat hij persoonlijk meer dan iemand anders het slachtoffer dreigt te worden van willekeurig geweld. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zijn stelling dat zijn gebrek aan maturiteit en beperkte scholing dergelijke factoren zouden uitmaken. Verzoeker heeft volgens zijn verklaring wel degelijk enige scholing genoten en is heden een volwassen man, die reeds als adolescent bekwaam was om naar Europa te reizen en in staat bleek er opleidingen te volgen en te werken. Een gebrek aan scholing en maturiteit blijkt dus geenszins. Bovendien toont verzoeker niet aan dat zijn voorgehouden gebrek aan scholing en maturiteit van die aard is dat moet worden besloten dat hij geestelijk beperkt is en hierdoor potentieel gevaarlijke situaties minder goed zou kunnen inschatten. Het gegeven dat verzoeker reeds enige tijd in België verblijft laat evenmin toe te besluiten dat hij minder dan een andere Afghaan risico’s kan inschatten. De Raad dient in dit verband te duiden dat verzoeker opgroeide in Afghanistan toen er nog veel meer gewapende conflicten waren en dus niet kan voorhouden dat hij niet vertrouwd is met het leven in een land waar er af en toe nog vormen van geweldpleging voorkomen.

Verzoekers verwijzing naar een reisadvies voor Belgische burgers die zich naar Afghanistan willen begeven leidt niet tot een ander besluit. Het is immers niet omdat Belgische onderdanen worden aangezet tot voorzichtigheid wanneer zij naar een bepaald land reizen of worden gewezen op bepaalde gevaren in dat land dat moet worden aangenomen dat de inwoners van dat land nood hebben aan een internationale beschermingsstatus.

De Raad kan enkel vaststellen dat niet blijkt dat verzoeker nood heeft aan de subsidiaire beschermings-status, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel kan niet worden aangenomen.

De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend vijftwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier De voorzitter,

T. LEYSEN G. DE BOECK